

Cyperský prípad pomaly ale isto zapadá do úzadia. Kapitálové kontroly pretrvávajú a krajinu čaká pravdepodobne dvojciferná recesia, ktorá sa s ňou nejakú tú chvíľu potiahne.

Eurokrízové vody rozvírilo tento týždeň najmä Portugalsko. Ústavný súd tam rozhodol, že časť úsporného programu týkajúca sa znižovania plátov štátnych zamestnancov je nelegálna.

Podobnú taktiku vidíme aj v Taliansku, kde však štátne dlhopisy nakupujú vo veľkom domáce banky a pomáhajú tak udržať ich cenu na znesiteľnej úrovni.

Pre južné štáty Európskej únie bude toto leto kríza rovnako typická ako piesok, slnko a morské príšery na večeru. A možno sa pripoja aj severnejší susedia.

Cyperský prípad pomaly ale isto zapadá do úzadia. Kapitálové kontroly pretrvávajú a krajinu čaká pravdepodobne dvojciferná recesia, ktorá sa s ňou nejakú tú chvíľu potiahne. Rozhorčenie z toho, že niektorí dobre informovaní si stihli presunúť peniaze z účtov ešte predtým ako prišlo k dohode o spoluúčasti vkladateľov na stratách, nevydržalo dlho. Vyšetrovanie bolo nateraz zastavené. Opustíme však nešťastný Cyprus a vydajme sa na výlet po Európe.

Slovinsko je takmer jasné. Jeho premiérka síce pri každej príležitosti zopakuje, že to zvládnu sami, ale neverí tomu už snáď ani ona sama. Najväčšie banky v krajine, ktoré sú štátne, majú úroveň zlých úverov 30%, ostatné okolo 20%. Nedopadne to dobre, keď banky rozdávali pôžičky na základe politických objednávok a záchrana slovinských bánk by mala stať okolo 7 miliárd eur, pätinu slovinského HDP.

Eurokrízové vody rozvírilo tento týždeň najmä Portugalsko. Ústavný súd tam rozhodol, že časť úsporného programu týkajúca sa znižovania plátov štátnych zamestnancov je nelegálna. Portugalskí politici majú z toho hlavu v smútku a my by sme mali mať tiež – ako nám teraz vrátia peniaze, ktoré sme im požičali? Vynašli sa fištrónsky. Časť výplat vraj nebudú vyplácať v hotovosti, ale v štátnych pokladničných poukážkach. Tým celý problém elegantne odsunú do budúcnosti a de facto si tak popri eure zavedú novú paralelnú menu. Na pomoc pribehla aj Trojka. Portugalsko a Írsko by vraj mohli dostať až sedemročný odklad v splácaní dlhov.

Nezabúdajme na Španielsko. To je stále najväznejší chorý muž Európy. Jeho banky dostali prisľúbené 10x viac peňazí z eurovalu ako cyperské a samotný španielsky štát môže čoskoro žiadať ďalšie. Deficit na rok 2013 je predikovaný na 6% miesto sľúbených 4,5% a to máme ešte len apríl. V prvých troch mesiacoch tohto roka v Španielsku skrachovalo o 45% viac firiem ako v rovnakom období minulého roku. Karavána ide ďalej aj vďaka tomu, že španielske dlhopisy z donútenia nakupuje ten, kto to ešte dokáže. Napríklad španielsky sociálny fond „investoval“ 97% zdrojov do španielskych dlhopisov. Miestni dôchodcovia sa musia cítiť skutočne bezpečne.

Podobnú taktiku vidíme aj v Taliansku, kde však štátne dlhopisy nakupujú vo veľkom domáce banky a pomáhajú tak udržať ich cenu na znesiteľnej úrovni. Keynesiánske „v dlhodobom horizonte sme aj tak všetci mŕtvi“ bolo nahradené dokonalejším „v strednom období to už bude problém iných politikov.“

